

Article " NUTRITION, FEEDING, and CALVES ", de *J.L. Albright*

Assignatura: Alimentació de remugants.

Professor: Antoni Seguí Parpal

Alumne: Pol Amell Esplugas

ETSEA de Lleida

Curs: 1999-2000

L'article a comentar es titula " NUTRITION, FEEDING, and CALVES ", de *J.L. Albright*. En ell es parla principalment del comportament alimentari de les vaques lleteres. No es tracte d'un estudi rigorós sobre cap tema en concret, sinó sembla més aviat un recull d'informació sobre el comportament de les vaques i la seva influència en l'alimentació i a la inversa.

Es parla sobre diferents temes, però tots ells units per dos aspectes, la vaca com animal social, vaca *versus* vaca, i com animal lligat a una alimentació, de la qual depèn directament la seva producció, motiu principal de l'existència de la vaca en una explotació ramadera.

La vaca és un animal social, gregari, gaudeix de la companyia d'altres congèneres. Les vaques que viuen en grup es mostren més alegres, saludables, en definitiva menys sensibles al estrès d'estar sotmeses a un maneig diari. La vaca que està aïllada, es mostra poruga i molt susceptible davant de qualsevol estímul, en conseqüència, per aplicar tractaments o qualsevol tipus de maneig, com poden ser inseminacions, extraccions de sang, ecografies, etc. és desitjable que es realitzin de manera conjunta, sense separar la vaca del grup. Degut això, aquest efecte reconfortant que proporciona el grup, la vaca ingereix més quantitat d'aliments i per tant també produeix més, una vaca que menja incita a les seves companyes a menjar encara que aquestes no tinguin gana.

Fins ara es podria extreure la conclusió que tenir les vaques en grup només comporta avantatges. Això seria així si les vaques estiguessin allotjades en unes instal·lacions adequades, on cada animal tingués el seu espai vital i on no es donessin situacions de competència. Les situacions de competència es donen quan el pessebre es insuficientment ampli, l'accés als abeuradors es reduït, en resum la densitat d'animals és excessiva. Quan apareix la competitivitat, és fa palpable la jerarquia entre animals, apareix un animal dominant i un de submís. L'escala jeràrquica s'organitza dintre el grup i depèn de molts factors, edat dels individus, salut, personalitat, antiguitat en el grup, i molts més. L'animal dominant satisfà totes les seves necessitats, i si sobra alguna cosa és per al submís, si la competència per un determinat recurs és molt gran, ja es pot esperar un descens del nivell productiu de la vaca submisa. Per tant és molt important eliminar la possible aparició de situacions de competitivitat entre vaques, amb suficient amplada de pessebre per animal, i d'abeuradors, de manera que totes les vaques puguin estar menjant a la vegada i que no hi hagi cap vaca que s'espera per poder accedir als aliments. Cal destacar que les vaques es troben més còmodes a prop d'animals d'igual nivell jeràrquic, i que en un grup ja establert es suporten millor les

situacions de competitivitat, que en un grup on encara s'han d'establir les jerarquies. Per evitar accidents en aquestes ocasions és important tenir les vaques descornades.

Per què una vaca produeixi s'ha d'intentar posar-li totes les facilitats perquè mengi tant com vulgui, i que mengi de forma adequada a la seva fisiologia. L'accessibilitat als aliments pot ser més important per a les vaques que l'actual quantitat d'aliments aportats. Aquí intervenen molts factors, dels quals ara entrarem en detall un per un:

- Si el pessebre permet una posició natural de pastura en el moment d'ingestió dels aliments, es produeix una major insalivació, molt important per a les funcions ruminals.

- La palatabilitat és molt important ja que les vaques tenen molt desenvolupat el sentit del gust.

- La quantitat i moment de donar el menjar és molt important. A major quantitat major ingesta, i s'ha de donar el menjar sovint i a les hores més fresques del dia, primeres i últimes.

- La grandària de partícules de l'aliment, a major grandària més remuga la vaca i això és bo, la vaca és un remugant. Per tant és important donar fenc a les vaques encara que la base de la ració sigui d'ensitjat.

- L'aigua ha d'estar disponible les 24 hores del dia, si no deixem beure a les vaques durant les dues hores següents al moment de donar el menjar, es produeix un descens de la ingesta.

Per facilitar el maneig, es pot utilitzar certs comportaments, per exemple intentar augmentar el nombre de parts diürns donant només l'aliment un sol cop al dia a última hora, amb això aconseguim que la vaca que havia de parir durant la nit retardi el part fins al matí següent.

Quan la vaca surt a pastura s'adapta a aquest fet, i canvia certs comportaments. El 60% de la ingestió d'aliments es produeix entre les 7 i les 15 hores, destina el 50% del temps al pastura. I durant la nit només ingereix un 15%. Quan té set es dirigeix cap a l'abeurador sense deixar de pasturar. La pastura es divideix en sis cicles: quatre entre la munyida del matí i de la tarda, una just després de la munyida de la tarda, i l'última durant la nit. Les vaques pasturen separades però descansen juntes. Les hores de pastura es poden veure modificades en condicions extremes com en els tròpics, on la major part de la pastura es fa durant la nit.

Cal comentar que la pastura, encara que aquí no sigui habitual, és molt beneficiós encara que només es faci quan la vaca està seca, ja que li permet recuperar-se de possibles lesions causades pel formigó, i les vaques es mostren contentes i saludables a l'aire lliure. A Suècia la legislació té en compte el dret a la pastura per part de les vaques.

La rumia en les vaques és vital per a la salut del sistema digestiu, normalment la realitzen ajagudes sobre el seu costat esquerre, i els proporciona un relaxació general.